

«جوان» در گفت‌وگو با سیدعلی مرتضوی، کارشناس حوزه سیاستگذاری و کریم یزدی‌خواه، کارشناس اقتصادی

اهمیت کاهش وابستگی به درهم و لزوم توجه به مسیر تطابق نقشه تجارت خارجی کشور را واکاوی کرده است

11/11/11

اقتصاد

روز سوم در معاملات و حذف درهم در تجارت خارجی
پایه است. بر اعتقاد مردم ترضوی این امر باعث می‌شود
بازار به واسطه به شدت کاهش یابد و پولی به دست
و در نتیجه
و به واسطه فقری به شرکای تجاری ایجاد شود و در نتیجه
بابی برای کشور در برابر فشارهای تحریمی ایجاد می‌شود.
نیرویکرد نیز مانند بازگشتی را عمل در سیاست‌های
تجاری، مذاکره فعال را اعمال در اقتصاد پیمان‌های پولی
و دوجانبه و چندجانبه با کشورهای مانند چین، روسیه،
هند، ترکیه، اندونزی و برزیل، توسعه تجارت، کالایی،
فروش خنثی به معنای ارزیابی و ارزیابی بازاریابی اساسی،
مهاب‌های منطقه‌ای پرداخت و سرمایه‌گذاری در
برخاسته از بانک مستقل است. دولت باید با جذب
به عنوان یک اولویت اصلی، مذاکرات با دولت
کشورهای هدف برای انجام تسویه با ارزهای ملی یا تهاجر
سختگیر را آغاز و در این حال نقشه جامع تعلق تجارت
خارجی را طراحی و اجرا کند.

مشکل کوتاهمدت با خط خطر استراتژیک برای کشور است. اگر امروز با برنامه‌ریزی و اقدامات برای کاهش آن اقدام کنیم، در آینده می‌توانیم از بحران‌های روزمره و شوم که امنیت غذا، دارو، انرژی و حتی امنیت اجتماعی را تهدید کند، در مقابل کار با تدبیر و نگاه بلندمدتی و ابتکار دیپلماتیک این وابستگی را کاهش دهیم. می‌توانیم هم امنیت ملی و هم امنیت غذایی کشور را تقویت کرده و قدرت‌بازار زندگی اقتصادی ایران را در برابر فشارهای خارجی به‌طور قابل توجهی افزایش دهیم.

■ مکانیسم ماشه کشور در حوزه تجارت خارجی

این مکانیسم خواه از حد به چه‌اندازه است! کریم زیدی خواجه کارشناس اقتصادی نیز در ابتدای گفت‌وگو با «جوان» با اشاره به سهم بالای درم در تجارت خارجی این می‌گوید: وابستگی بالای ایران به ارزهای خارجی، امروز به یکی از بزرگ‌ترین گرفتاری‌ها و آسیب‌های استراتژیک کشور تبدیل شده است.

تبدیل شده است؛ گرفتاری‌ای که نه تنها در حوزه اقتصاد بلکه در امنیت ملی و حتی امنیت غذایی کشور، مستقیم‌دارد. بر شرایط ملتهب منطقه، جابجایی فشارهای اقتصادی و تحریم‌های بانکی می‌تواند در کوتاه‌ترین زمان مسیرهای تجاری ایران را مسدود کند. گره‌زنی بین جریان حیاتی تجارت کشور به ارز، که کنترل و سیاست‌گذاری طرف‌های ثالث دارد، یک ریسک بزرگ و خطرناک است. مسائلی که در روابط تجاری ایران با کشورهای مانند چین که به‌عنوان خریدار عمده و مشتری اصلی نفت، سوپراپاده‌ها و بسیاری مواد با درهم انجام می‌شود و این یعنی تری برای تجارت با کشورهای غربی، همچنان به یک ارز واسطه و مسیرهای حیاسی استوار است.

وی در ادامه می‌گوید: اگر در تجارت خارجی کشور به دنبال نشان دادن یک گزینه نامطلوب و اشتباه‌اند، مکتاسب‌ترین توافقی برجام‌نامه، این مسئله و استیجایی در تجارت خارجی ایران به درهم آن به شکل بسیار زیاد

نوی در ادامه می گوید: اگر در تجارت خارجی کشور به دنبال نشان دادن یک گزینه نامطلوب و کشنده مانند مکانیسم ماشه در توافق برجام باشیم، این مسئله وابستگی تجارت خارجی ایران به درهم آن هم به شکل بسیار زیاد

جامع تجارت هشدار داد

اقتصاد را در آو

برای اجرای مقررآت شد

دارد نتوانند به شکل مؤثر در بازار فعالیت کنند و بازار کاهش یابد. چنین محدودیتی به ویژه برای چک و متوسط که نیازمند واردات مستمر و قابل مبالغه بزرگی ایجاد کرده است.

من موارد، توقف تخصیص ارز ترجیحی به ثبت بالاها ی اساسی که دارای قیمت مصوب تنظیم بازار دیگر از چالش های اساسی واردکنندگان و در نهایت است. تخصیص ارز این نقش مهمی در کنترل و حذف ناگهانی آن، باعث افزایش هزینه واردات

تبران

ایش قیمت‌ها در بازار داخلی شده است. در شرایط
که فشار تورمی بالاست، این موضوع موجی از
سی‌اره دنبال داشته است.

اکنون بهبود مستمر محیط کسب و کار به صورت چارچوبی حاداًل یک ماهه بین تصویب و اجرای تغییرات دیده دارد. این قانون با هدف حفظ حقوق فعالان داد فرصت کافی برای سازگاری با تغییرات طراحی و سفارده در سامانه جامع تجارت این فاصله زمانی و تغییرات در صورت ناگهانی و بدون اطلاع رسانی می شوند که این وضعیت باعث شده اعتماد فعالان و مانده و به کل فضای کسب و کار کاهش یابد و ترس از

و غیرقابل کنترل است. وابستگی بالای ایران به درم
امارات در تجارت خارجی، یک نقطه ضعف بسیار
جدی برای اقتصاد و امنیت کشور ایجاد کرده است.
این وابستگی در شرایطی می تواند مسیر واردات
الاهای اساسی و حیاتی را مسدود کرده و حتی امنیت
تغذایی مردم را تهدید کند. برای مقابله با این وضعیت،
راهبرد تطبیق نقشه تجارت خارجی، تنوع بخشی به
واردات و واردات و کاهش ترازوی تجاری و اسطه باید در
دستور کار فوری سیاستگذاران قرار گیرد. اگر امروز به
صورت جدی و برنامه ریزی شده این مسیر اصلاح نشود،
فردا ممکن است بحران ارزی ناشی از وابستگی به درم،
به چرانی فراگیر در حوزه دارو و حتی ثبات اجتماعی،
منجر شود. در مقابل اگر با تدبیر، همکاری بین المللی و
اصلاحات ساختاری پیش برویم، می توانیم ضمن کاهش
بسیارپذیری قدرت بازدارندگی اقتصادی کشور در برابر
شرایع خارجی، قریب به شکل گسترده ای افزایش بیش
زودی خواه، با اشاره به ضرورت تطبیق نقشه تجارت
خارجی ایران و حرکت به سمت پیمان های پولی
و با چندجانبه می گوید: مهم ترین اقدام،
استقرار سیاستگذاران، به ویژه بانک مرکزی و وزارت اقتصاد،
باید خارج از من تجارت خارجی ایران از زیر تیغ دشمن
و شبکه های مالی تحت نفوذ آن باشد که این امر مستلزم
توافق اساسی و هماهنگی از نخستین اقدام کنه به
دولت ایران به درم به عنوان ارز و سیستم دوم اینکه به
سمت پیمان های پولی دو با چندجانبه برویم که به
سمت جایگزینی این ارز با از راهی که در مسیرهای
تجاری رفت و ره و همسو با منافع ملی ایران قرار دارند.
توجهی از من و گرنه های عملی و در دسترس،
یوان چین است.

به اعتقاد این کارشناس اقتصادی چنین نکته‌ای که بزرگ‌ترین شرکای تجاری ایران است، بلکه بخش عمده کالاهای وارداتی کشور، پیمان کالاهای صنعتی و مصرفی از این کشور تأمین می‌شود. بنابراین منطقی نیست، تسجیر آن است که تجارت با چین به‌طور مستقیم و بی‌واسطه انجام شود. وی در پایان می‌گوید: کاهش وابستگی به درهم و جایگزینی آن با یوان با بازدارندگی اقتصادی در نتیجه‌ای جز بخش از راهبردی کلی بازدارندگی اقتصادی در شرایط جنگی است. اما راهبردی باید شامل توسعه بخشی از مبادی واردات، افزایش ظرفیت تولید داخلی کالاهای اساسی، ایجاد ذخایر استراتژیک و توسعه شبکه‌های تجاری با کشورهای دوست و همسایه باشد. تنها در این صورت است که کشور می‌تواند در برابر فشارهای خارجی ایستادگی کرده و امنیت خود را در سطحی پایدار تضمین کند.

 UNIVERSITY OF CAMBRIDGE

اعتراض کرد

مگر منابع از تصمیم‌گیری‌های مؤثر شود. قضاوت با تأکید بر جدیت، شفافیت، تاب و اطلاع‌رسانی اقتصاد سازبانگری در رویه‌های اجرایی سامانه‌ها صورت گرفته است. این امر نیز بخانه اعتماد، نسبت به سامانه‌ها و اجرای دقیق قوانین، می‌توان اعتماد فعالان اقتصادی را در زمینه‌های فراهم کردن تجارت خارجی کشور دوباره به نقطه‌ای قابل پیشانی بازگرداند.

اصلی‌ترین اقدامات اقتصادی تبادل بین نیاز به مدیریت حرام به حقوق فعالان اقتصادی است. تغییرات باید به اعمال شود که نه تنها سیاست‌های کلان را حمایت‌ها، جمع‌آوری‌ها و آراش در فضای کشور و کار و مانع از می‌شود، بلکه تبادل بین نیاز به نقش‌رسان مستقیم و بین مسئولان سامانه‌ها و فعالان اقتصادی بسیار مهم است. انانای تجارتی شفاف و پاسخگو می‌تواند بسیاری از فعلی را برطرف کرده و زمینه‌های مشارکت در فرآیند اقتصادی را فراهم کند.

ت، سامانه جامع تجارت باید به ابزاری تبدیل شود که
 - گرج تجارت، مدیریت هوشمند و شفاف فرآیندهای واردات
 - ات باشد. اگر روند فعلی ادامه یابد، نه تنها این سامانه به
 - برای کنترل بیشتر تبدیل خواهد شد، بلکه می تواند به
 - موانع جدی رشد اقتصادی و توسعه کسب و کارهای داخلی
 - شود.

ملاح شرایط، پیشنهاد می شود رعایت فاصله زمانی یک ماهه برای اجرای تغییرات، امکان ویرایش کامل نه‌ها، شفاف سازی فرمول تخصیص سهمیه بازرگانان، ضوابط رفع تعهدات ارزی، تنظیم سهمیه بندی واردات که تولید کنندگان دچار مشکل نشوند، بازنگری سقف کارت های بازرگانی جدید، ادامه تخصیص ارز ترجیحی به اساسی و ایجاد کانال های ترافیکی شفاف بین سامانه و قاصد در دستور کار قرار گیرد.

بازار خارجی کشورمان امروز بیش از هر زمان دیگری، شفافیت و برابری بیشتری قوی نیازمند است. تنها با توفیر و پایداری در سامانه جامع تجارت، می‌توان به رونق کار، افزایش صادرات و بهبود تولید داخلی امیدوار بود. مسئولان سامانه با صیقل‌دهی بیشتر به مشکلات داده و انتظار مشتریان مربوط به سرعت و دقت، پاسخگوی نیازهای اقتصادی باشند و شرایطی فراهم آورند که سامانه جامع در خدمت توسعه پایدار اقتصاد کشور باشد.

انڈری

چرا همیشه بنزین کم می آید؟

شاید برای خیلی‌ها عجیب باشد که با وجود پالایشگاه‌های زیاد و تولید بالا، باز هم وقتی پای بنزین به میان می‌آید، همیشه کمبود و ناترازی احساس می‌شود. چرا با این همه تولید، مشکل کمبود بنزین هنوز حل نشده است؟ جواب ساده نیست، چون قصبه مصرف بنزین در ایران یک داستان چند وجهی است.

اول از همه باید به خودمان نگاه کنیم. ما ایرانی ها هنوز عادت داریم مصرفی سبالی درباره خود نداریم. مصرفی شخصی هنوز محبوب تر و وسیله رفقا و امتی است استفاده از حمل و نقل عمومی یا روزهایی جاگیرین چندان جایگاه داشته اند و بعضی کلی بنزین برای سفرهای روزمره و غیر ضروری صرف می شود. اگرندگی بر مصرف و نگهداری نامناسب خود، رها هم باشد چنان دیگری است که سوخت را هدر می دهد. درست مثل خانهای که شیر آبش چکه می کند و باعث می شود آب هدر برود، مصرف بی رویه بنزین هم که منبع انرژی کشور است هدر می زند.

دومین مسئله، قاچاق سوخت است؛ نزدیکی که پشت آن بیلیارها تومان پول و منابع کشور هدر می‌رود. قیمت پایین بنزین در ایران نسبت به کشورهای اطراف، انگیزه قاچاقچی‌ها را بالا می‌برد و بخش قابل توجهی از سوخت تولید شده به شکلی غیررسمی از کشور خارج می‌شود. این موضوع فقط اقتصادی نیست، بلکه تأثیر مستقیم روی رفاه مردم و ثبات بازار سوخت دارد.

حالا اگر بخواهیم به خودروها نگاه کنیم، می‌بینیم که بیشتر ماشین‌های داخل کشور تک‌مولوی روز را ندارند و به سبک بی‌رویه‌ای سوخت مصرف می‌کنند. این خودروهای قدیمی و صرف هزینه‌های بسیار را با سئوین مصرف نمی‌کنند و وقتی مصرف بالا باشد، حتی پتین این‌ها پانگشاه‌ها هم به تنهایی نمی‌توانند پاسخگو باشند، اما ما چرا تولید هم به نایم‌کننده نیست. صنعت پالایش ایران در سال‌های اخیر پیشرفت‌های قابل توجهی داشته است. تولید بنزین روزانه بیش از دو برابر شده، یعنی ما توان تولید داریم این ظرفیت در داخل کشور وجود دارد اما مشکل اینجاست که تولید بالا وقتی با مصرف بی‌رویه و قحاق همراه شود، به تنهایی کافی نیست.

را حل چیست؟ باید فرهنگ مصرف را اصلاح کنیم، یعنی کمتر بنزین دزد بدهیم، به حمل و نقل عمومی اعتماد و خودروهای بهینه تر استفاده کنیم. همین طور باید قاچاق سوخت را با ابزارهای نوین و نظارت دقیق تر مهار کنیم. در نهایت، صنعت خودرو هم باید به سمت خودروهای کم مصرف و پاک تر حرکت کند تا مصرف سوخت کاهش پیدا کند.

این داستان بدون همراهی مردم، بخش خصوصی و دولت حل نمی‌شود. هر کدام باید نقش خود را به درستی ایفا کنند تا معضل ناترازی بنزین ریشه‌کن شود و روزهای بهتر برای انرژی کشور رقم بخورد.

تجارت‌های باهبله.

تجارت تعداد ارزی نیز یکی از چالش‌های جدی پیش روی فعالان است. تغییرات مکرر و ناگهانی در ضوابط جهت تعهد ارزی باعث شده تا صادرکنندگان و واردکنندگان در تأمین ارز مورد نیاز خود با مشکل مواجه شوند و توانایی باقیمانده فعالیت‌های خود را ادامه دهند. ضوابط ارزی با توجه به گزینشی طراحی شود که مورد توجه همه مدیران و فعالان اقتصادی هدیه کند، اما وضع موجود بیشتر به ایجاد سردرگمی و کاهش انگیزه فعالیت می‌انجامد. سهمیه‌بندی واردات و مواد اولیه کارخانه‌های تولیدی نیز به

محدودیت‌هایی همراه شده که نه تنها تولیدکنندگان را تحت فشار قرار داده، بلکه موجب کاهش تولید داخلی شده است. در شرایطی که حمایت از تولید داخل یکی از اولویت‌های سیاست‌گذاران اقتصادی است، محدود کردن واردات مواد اولیه به شکل غیر شفاف و ناگهانی می‌تواند به تعطیلی خطوط تولید و افزایش قیمت کالاها منجر شود، مسیری که به ضرر مصرف‌کنندگان نهایی تمام می‌شود.

یکی دیگر از تغییرات مهم و بحث‌برانگیز، محدودیت واردات برای کارت‌های بازرگانی صادر شده پس از سال ۱۴۰۳ است که سقف واردات را تا ۵۰۰ هزار دلار کاهش داده است. این اقدام ظاهراً به منظور کنترل بازار اتخاذ شده، اما در عمل باعث شده بسیاری از

در ماه‌های اخیر، سامانه جامع تجارت که به عنوان قلب حیاتی دموکرات و رادار و دست راست کشور ایران شناخته می‌شود، تبدیل به منبعی از سردرگمی ها و اعتراضات فعالان اقتصادی شده است. این سامانه که باید به عنوان ابزاری برای تسهیل روند تجارت خارجی و شفاف‌سازی در پرتو برنامه عملی، به دلیل تغییرات بی‌دری و بدون اطلاع قبلی، به طره قمر که تفاوت با بدنه اصلی آن، و این وضعیت باعث شده است، وزارت اقتصاد، تبدیل به منبعی اصلی سوءاستفاده‌های اقتصادی، با صدا یا صدای نویسی به نحو عملکرد سامانه‌ها و اکثراً نشان دهد و خواستار اصلاح فوری و ربه‌ها شود.

در طول چهار ماه نخست سال جاری، تعداد قابل توجهی شکایت از سوی فعالان انضامی ثبت شده که نشان دهنده عمق مشکلات موجود در سامانه است. مهم‌ترین این موارد، تغییر مکان و نام شرکت‌ها، روزهایی که فشار و اذات است که برنامهریزی را مختل می‌کند، عدم پاسخگویی به درخواست‌ها، عدم رعایت مهلت‌های اعلام شده، به خصوص با اختلال گسترده پیش از این به دنبال دریافت روزهایی بودند که نتوانند با نمایانان به تیراج ادامه دهند. اما تغییرات خلق الساعه باعث شده که بار مسیر جدیدی برای فعالیت آنان، تعریف شود که نه تنها فرصت برنامهریزی را از آنان می‌گیرد بلکه به‌سبب اضافه‌ای و اضافی و برهم‌کاری غیرقابل پیش‌بینی رابه‌

یکی دیگر از موارد مهم، عدم امکان ویرایش نامل در تفرقه در فرایند ثبت سفارش است. ک تفرقه که به عنوان مشخصه اصلی تفرقه در نظر گرفته می شود و تأثیر مستقیمی بر تفرقه در نظر گرفته می شود و در سامانه به گونه ای ثبت می شود که امکان اصلاح آن پس از ثبت اولیه ممکن نیست. این مشکل باعث شده است که اشتباهات کوچک در ثبت تفرقه، به مشکلات بزرگ در تفرقه تبدیل شود و فعالان بازار به صرف زمان و هزینه های اضافی برای اصلاح اشتباهات کوچک، چنین وضعیتی در نهایت، روند واردات را کند و پشیمان کند.

علاوه بر این، فرمول محاسبه سهمیه بازار گانان بدون اطلاع قبلی تغییر یافته است. سهمیه‌بندی در تجارت خارجی ابزاری برای مدیریت بازار و کنترل نوسانات است، اما زمانی که معیارهای تخصیص سهمیه تغییر کند و این تغییرات به درستی اطلاع‌رسانی نشود، فعالان دچار سردرگمی شده و بسیاری از برنامه‌های تجاری آنان به هم می‌ریزد. این سردرگمی موجب تشدید بحران بازار با عدم اطمینان و بی‌ثباتی مواجه شود و انگیزه سرمایه‌گذاری در بخش